

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717210810
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8717210810.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Marianny Hirkovej, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 01 Bratislava, IČO: 47 967 692 proti žalovanej: H. J.-K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX/XX, XXX XX K., o zaplatenie 1 987,60 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 9Csp/243/2017 - 105 zo dňa 18.08.2020, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanej n e p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania .

2. Prvoinštančný súd takto rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia 1 987,60 eur s prísl. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“).

Vykonaným dokazovaním zistil, že právny predchodca žalobcu - Poštová banka, a.s., uzavrel so žalovanou Zmluvu o úvere dňa 10.12.2013 s výškou úveru 2.000,- eur, celkovou výškou nákladov 1 772,06 eur, výškou mesačnej splátky 57,29 eur pri počte splátok 72 splatných k 10. dňu v mesiaci, dátumom prvej platby do 10.01.2014, dátumom konečnej splatnosti 10.12.2019, RPMN 27,45 %, úrokovou sadzbou 24,50 %. Podľa listiny označenej ako „Aktuálny stav úveru ku dňu 07.06.2017“ malo dôjsť k predčasnej splatnosti úveru 29.12.2014. Žalovaná splatila úver čiastočne v celkovej sume 691,35 eur. Dňa 13.06.2017 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu Poštová banka, a.s., na žalobcu.

Prvoinštančný súd ďalej zistil, že z predložených listinných dôkazov je preukázané, že v zmluvnom vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou nebola preukázaná platná dohoda o možnosti predčasného zosplatenia dlhu. Žalobca k zmluve predložil obchodné podmienky pre úver - dostupná pôžička, dostupná pôžička - šikovná rezerva a Všeobecné obchodné podmienky, ktoré neboli podpísané žalovanou, neboli preto súčasťou formulárovej zmluvy.

Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcom nebolo preukázané naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 zákona o bankách (splatnosť postupovanej pohľadávky), postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, žalobca nie je

nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia a žalobcom uplatnené v tomto konaní, preto mu nie je možné toto právo priznať; súd preto žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP.

3. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal nesplnenie procesných podmienok, nesprávne právne posúdenie veci, nesprávne skutkové zistenia. Žalobca poukázal, že dohoda o vyhlásení predčasnej splatnosti je obsiahnutá vo všeobecných obchodných podmienkach (VOP) a nemožno považovať túto dohodu za akúsi neprijateľnú podmienku. VOP tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere a dlžník svojim podpisom odsúhlasil, že sa s týmito VOP oboznámil. Je všeobecne známa skutočnosť, že v prípade nesplácania úveru banka vyhlási predčasnú splatnosť a bude žiadať od dlžníka zaplatenie celého záväzku jednorázovo, teda že dlžník stratí možnosť splácať úver splátkami. Žalobca má za to, že došlo k riadnemu vyhláseniu predčasnej splatnosti, ktoré vyplýva z dohody o možnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti..

Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alternatívne žiadal, aby odvolací súd žalobe vyhovel v celom rozsahu a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

4. Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

5. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contratio, pričom dospel k záveru, že rozhodnutie je v napadnutom rozsahu vecne správne.

6. Z vykonaného dokazovania vyplýva a nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu (Poštová banka, a.s.) a žalovanou bola dňa 10.12.2013 uzatvorená úverová zmluva na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanej finančné prostriedky s tým, že boli upravené v úverovej zmluve, vo Všeobecných obchodných podmienkach (VOP) a v Obchodných podmienkach pre úver. Dňa 13.06.2017 bola podpísaná Zmluva o postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s. a BENCONT COLLECTION, a.s. (žalobca v tomto konaní). Záväzkový vzťah, ktorý je predmetom tohto konania je regulovaný špeciálnou právnou úpravou zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoB“).

7. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

8. Aktívnu vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy podniku a skutočnosti, že klient je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky bankou. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.

Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu (§ 39 Občianskeho zákonníka). Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka. Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom.

9. Na to, aby bolo možné postúpiť pohľadávku z bankového subjektu na nebankový subjekt jej podmienkou splatná pohľadávka. Riadne zosplatnenie pohľadávky predpokladá postup podľa § 53 ods. 9 OZ a následne podľa § 565 OZ. Oba úkony musia byť doručené dlžníkovi do jeho dispozičnej sféry. Doručenie preukazuje žalobca v tomto prípade ani jeden úkon nebol preukázateľne žalovanej doručovaný.

10. Žalobca považoval za výzvu v zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB, výzvu zo dňa 29.12.2014 o zosplatnení úveru a výzvy na úhradu sumy 2.410,07 eura. Doručenie predmetnej výzvy nijako nepreukázal. Obsahom spisu síce je výzva veriteľa na úhradu dlžnej sumy zo dňa 9.12.2014, túto však nemožno považovať za výzvu v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko neobsahuje poučenie dlžníka o možnosti postúpenia pohľadávky a taktiež nebolo preukázané jej doručovanie žalovanej. K postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu - Poštová banka, a. s. na spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. došlo dňa 13.06.2017. V konaní preto nebolo preukázané, že pred postúpením pohľadávky bola žalovanej doručená výzva v zmysle § 92 ods. 8 ZoB a v dôsledku uvedeného ani nie je možné posúdiť naplnenie podmienky omeškania s plnením dlhu viac ako 90 kalendárnych dní po doručení výzvy. Z ust. § 92 ods. 8 ZoB jednoznačne vyplýva, že omeškanie dlžníka viac ako 90 kalendárnych dní musí nastať až po doručení výzvy na úhradu dlhu, kde už len zo samotnej štylizácie vety „...ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní...“ možno vyvodiť, že omeškaniu dlžníka viac ako 90 kalendárnych dní musí predchádzať písomná výzva banky alebo pobočky zahraničnej banky, ktorá došla do dispozičnej sféry dlžníka. Iný výklad tohto ustanovenia preto podľa názoru odvolacieho súdu ani neprichádza do úvahy. Čo sa týka podmienky písomnej výzvy pre jej splnenie bolo nevyhnutné, aby sa písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníka, teda žalovanej. Nestačilo teda len písomnú výzvu vyhotoviť, ale ju aj odoslať a doručiť dlžníkovi. V súvislosti s písomnou výzvou je potrebné dodať, že vo vzťahu k tejto listine nebolo preukázané, že by bola žalovanej aj doručená.

Keďže žalobcom nebolo preukázané naplnenie všetkých predpokladov postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 ZoB, postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a to s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom. So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti má odvolací súd za to, že táto podmienka pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB splnená nebola a tým ani nebola preukázaná aktívna vecná legitimácia žalobcu.

11. V konaní nebolo navyiac ani preukázané splnenie predpokladov pre zosplatnenie celého dlhu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Nemožno dospieť k záveru, že postupovaná pohľadávka bola v čase postúpenia (13.06.2017) splatná v celom rozsahu. Úkon zosplatnenia je neplatný s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Na absolútnu neplatnosť prihlíada súd ex offo, preto v tomto smere nie je potrebná procesná obrana zo strany žalovanej. Konečná splatnosť úveru bola v zmysle zmluvy o úvere stanovená ku dňu 10.12.2019, teda až po postúpení pohľadávky. V čase postúpenia teda postupovaná pohľadávka nebola v celosti splatná, čo je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Postúpenie pohľadávky aj preto nie je možné považovať za platné. Postúpenie nesplatennej pohľadávky banky by malo za následok neprípustný vstup nového subjektu do živého právneho vzťahu s bankou, ktorý je spravovaný osobitným právnym predpisom, a to zákonom o bankách, a to napriek tomu, že takýto subjekt nemá štatút banky.

12. V kontexte uvedeného je to práve žalobca, ktorý nesie dôkaznú povinnosť, ktorej cieľom je unesenie dôkazného bremena na skutočnosti, ktoré tvrdí. V danom prípade je však zrejmé, že žalobca si dôkaznú povinnosť nesplnil a nepreukázal aktívnu vecnú legitimáciu v tomto spore. Dôkazným bremenom sa

rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci. samej v jeho neprospech.

13. Odvolací súd zdôrazňuje, že žiadnym spôsobom nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak pre takéto postúpenie je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k riadnemu vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie musí banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky podľa § 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ a § 92 ods. 8 Zákona o bankách. V prejednávanej veci žalobca nemohol platne nadobudnúť pohľadávku, ktorá je predmetom daného konania, keď bez platného postúpenia záväzku niet na strane žalobcu dostatok aktívnej legitímácie uplatňovať bankovú pohľadávku.

14. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil, prihliadajúc aj na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 78/05).

15. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, tejto však žiadne trovy odvolacieho konania zo spisu nevyplyvajú, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, čo je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.